

Otec: [REDACTED]
nar.: [REDACTED]
bytem: [REDACTED]

Matka: [REDACTED]
nar.: [REDACTED]
[REDACTED]

Návrh otce na úpravu styku s nezletilým

Naše manželství s matkou nezletilého bylo rozvedeno rozsudkem č.j. 8C78/2007 vydaného Okresním soudem v Semilech, který nabyl právní moci dne 19. 7. 2007. Z manželství vzešlo jedno dítě

nezletilý: [REDACTED] nar. [REDACTED].

Okresní soud v Semilech schválil dohodu mezi námi rozsudkem č.j. ONC245/2006, který nabyl právní moci dne 12. 12. 2006 a svěřil nezletilého [REDACTED] do výchovy matky. Tato dohoda schválená výše zmíněným rozsudkem, ale neřešila otázku mého styku s nezletilým.

V druhé polovině roku 2007 mi matka začala klást různé podmínky styku a nakonec kategoricky odmítla jakýkoli můj kontakt se synem, a to dokonce i během Vánoc 2007. Moje snaha o mimosoudní dohodu se na straně matky nesešla s vůbec žádnou odezvou, byl jsem proto nucen dne 21. 11. 2007 podat u Okresního soudu v Semilech návrh na úpravu styku. Okresní soud v Semilech nakonec mému návrhu vyhověl rozsudkem č.j. OP137/2007, který nabyl právní moci dne 29. 1. 2008 a upravil můj styk s nezletilým na návštěvy každý sudý týden od soboty 9:00 do neděle 17:00, dále pak 2 týdny o hlavních prázdninách a od 26.12. do 29.12. příslušného roku.

Do roku 2008 do roku 2010 probíhal můj kontakt se synem [REDACTED] nad rámec platného rozsudku, kdy návštěvy prakticky začínaly již v pátek a komunikace mezi mnou a matkou [REDACTED] byla na přijatelné úrovni. Já začal dobrovolně platit vyšší výživné, než stanovovalo rozhodnutí soudu, aby se syn mohl účastnit více aktivit mimo školku a školu.

V průběhu roku 2011 začalo docházet k problémům. Matka [REDACTED] mne neinformovala, že peníze, které matka původně žádala na konkrétní kroužky [REDACTED], nepoužila k hrazení těchto kroužků. Já na to reagoval tím, že jsem nadále platil výživné pouze v přesně soudem stanovené výši. Matka [REDACTED] se na mne dožadovala placení vyššího výživného, než jaké stanovil soud pod hrozbou omezení mého kontaktu s nezletilým a trvala na tom, aby návštěvy začínaly až v sobotu v 9:00 dle rozsudku z roku 2008.

Obrátil jsem se proto dne 22. 9. 2011 na Okresní soud v Jablonci nad Nisou s návrhem na úpravu styku. Uvedený soud vydal dne 27. 2. 2012 rozsudek č.j. 30 Nc 1028/2011, kterým změnil původní rozsudek Okresního soudu v Semilech z roku 2008 a vyhověl tak, přes nesouhlas matky, mému návrhu, a to v tom rozsahu, že návštěvy mohou začínat již v pátek v 17:00.

Celé znění v současnosti platného rozsudku č.j. 30 Nc 1028/2011:

Otec je oprávněn stýkat se s nezletilým [REDACTED] nar. [REDACTED]:

- *každý lichý víkend v roce, v době od pátku od 17.00 hodin do neděle do 17.00 hodin,*
- *v době vánočních prázdnin v každém roce od 26. 12. od 09.00 hod do 29. 12. do 17:00 hodin,*
- *v době školních letních prázdnin každého roku po dobu dvou týdnů s tím, že přesný termín otec sdělí matce doporučeným dopisem do 30. 04. daného roku.*

Otec nezletilého [REDACTED] převezme a po ukončení styku předá matce v místě bydliště matky, která je

povinná nezletilého ke styku řádně připravit.

Oba rodiče jsou povinni v případě, že se styk z vážných důvodů nebude moci realizovat, sdělit tuto skutečnost druhému rodiči nejpozději do lhůty 24 hodin před započatím styku.

Období školních a vánočních prázdnin má speciální režim uvedený shora.

(konec citace rozsudku)

Matka nezletilého, od roku 2012 do dnešního dne, respektuje pouze znění výše citovaného rozsudku. Není ochotna k téměř žádnému úkonu, který by nebyl výslovně uveden v textu rozsudku a souvisel by s nezletilým [REDAKCE], pouze se třemi výjimkami od roku 2012 do roku 2014, a to:

1. v roce 2014 souhlasila se stykem na Velikonoce, kdy jsem si vyzvedl [REDAKCE] v neděli 20. 4. a odevzdal jej odpoledne Velikonočního pondělí 21. 4. 2014,
2. posunutí styku během vánočních prázdnin roku 2014, ale pouze ve stejné časové délce, která je uvedena v rozsudku a
3. posunutí jednoho víkendu na pracovní dny v době podzimních prázdnin 2014, a to z toho důvodu, že jsem vzal [REDAKCE] na bruslení.

V ostatních ohledech matka nerespektuje žádné jiné právní předpisy, než rozsudek. Já sice nejsem právník, ale chápu, že do rozsudku není možné uvádět všechny okolnosti vztahů mezi nezletilým, matkou, které byl svěřen nezletilý do péče a otcem nezletilého.

Řadu pravidel, dle mého názoru, řeší i příslušné právní normy, zejména Občanský zákoník. Tento můj názor matka [REDAKCE] sporuje a tvrdí, že není povinná dělat cokoli, co není výslovně uvedeno v rozsudku, byť by to konkrétně ukládal zákon.

V čem spatřuji nesoulad současného stavu s právními a morálními normami, stejně tak, jako se zájmy nezletilého a v čem nastala změna poměrů od doby vynesení aktuálně platného rozsudku

1. Matka nezletilého mi kategoricky **odmítá sdělovat jakékoli informace** týkající se syna [REDAKCE]. Já sice nemám vysokoškolské právní vzdělání a nejsem ani odborník na rodinné právo, ale přesto se laicky domnívám, že jednání matky je v přímém rozporu se zněním § 890 zákona č. 89/2012 Sb. „Občanský zákoník“ v aktuálním znění, který uvádí, cituji:

„Rodiče jsou povinni si vzájemně sdělit vše podstatné, co se týká dítěte a jeho zájmů.“

Jelikož se z výše uvedeného domnívám, že mám právo být informován druhým rodičem, požadoval jsem, aby mi matka [REDAKCE] sdělovala takové informace, jako např.:

- a. aktuální zdravotní stav nezletilého,
- b. jaké lékaře nezletilý pravidelně navštěvuje,
- c. jaké léky dlouhodobě užívá

a podobné informace, které já osobně považuji za podstatné i např. s ohledem na to, že kdyby se s [REDAKCE] cokoli stalo v době, kdy je se mnou, tak by mu mohla hrozit újma na zdraví způsobená nemožností informovat zdravotníky o aktuálním zdravotním stavu, pravidelném užívání léků, případných alergiích apod.

V této otázce se ovšem názorově s matkou [REDAKCE] zásadně rozcházejí. Ona tvrdí, že žádnou povinnost jakéhokoli informování nemá, protože ona je ta, které byl nezletilý svěřen do péče a já coby otec, kterému nezletilý svěřen do péče nebyl, nedisponuji takovými rodičovskými právy, abych měl být informován o čemkoli.

Jelikož v tomto ohledu s matkou [REDAKCE] rozhodně nesouhlasím a nedomnívám se, že bych měl být rodičem podřadné kategorie bez řádných rodičovských práv, snažím se dlouhodobě přimět matku, aby se mnou spolupracovala na řádné výchově syna [REDAKCE].

Protože veškerá moje osobní snaha, směřovaná vůči matce [REDAKCE], se minula účinkem, obrátil jsem se na Oddělení sociálně právní ochrany dětí Magistrátu města Jablonce nad Nisou s prosbou, zda v této věci nedokáže nějak pomoci. Paní Denisa Hučková ze zmíněného oddělení na základně mého písemného podnětu svolala ústní jednání, které se konalo dne 20. 3. 2013 za účasti mé osoby, matky [REDAKCE] a paní Hučkové.

Zápis z tohoto jednání přikládám jako důkaz.

Zápis byl pořízen v den jednání a doručen doporučeným dopisem všem stranám se žádostí o případné připomínkování, či doplnění. Všechny strany dopis převzali a žádná ze stran k dnešnímu dni obsah přiloženého zápisu nijak nerozporovala, ani nedoplnila. Dovolím si z této schůzky zde vyzdvihnout stručně jen klíčová fakta:

- a) Matka zopakovala před paní Hučkovou, že jména lékařů, které [REDAKCE] pravidelně navštěvuje, mi nesdělí, přičemž sdělila jen jméno pediatra, protože to jsem již v době jednání znal
- b) Informaci o lécích, které [REDAKCE] užívá, opakovaně odmítla poskytnout
- c) Na návrh paní Hučkové, ke kterému jsem se na místě připojil i já a jenž spočíval ve společné návštěvě odborné pomoci zabývající se mezilidskou komunikací, si matka [REDAKCE] vyžádala čas na rozmyšlenou, zda bude souhlasit. Avšak od března 2013 do ledna 2015 nesdělila žádnou formou, zda souhlasí, či nesouhlasí s jakýmkoli kroky, směřujícími k nalezení společné komunikace.

Dospěl jsem k názoru, že není reálné matku [REDAKCE] přimět v rozumném časovém horizontu, aby mi poskytla ty nejdůležitější informace, bez kterých jsou zásadně omezené mé možnosti starat se o našeho syna (např. přihlásit jej na tábor, kde musím informovat zdravotníka o dlouhodobě užívaných lécích), proto jsem si vlastními silami dopátral nejzásadnější informace, a to tím způsobem, že jsem písemně i telefonicky kontaktoval řadu lékařů. Některé lékaře a některé informace se mi vypátrat podařilo, ale s největší pravděpodobností ne všechny.

Zjišťoval jsem také, zda by mnou vypátrání [REDAKCE] ošetřující lékaři byli ochotni substituovat roli matky, které byl [REDAKCE] svěřen do péče a poskytovat mi průběžné informace o změnách zdravotního stavu. Nebyl jsem příliš překvapen skutečností, že všichni oslovení lékaři ochotni nebyli a stejně jako já zastávali názor, že by tak logicky měla činit matka, coby odpovědný rodič.

2. Matka [REDAKCE] mne zcela vylučuje ze všech významných záležitostí [REDAKCE]

Matka [REDAKCE] mne současně také vylučuje, jako rodiče, z rozhodování o významných záležitostech dítěte. I přesto, že mne neinformuje, některé informace se mi daří dopátrávat vlastními silami. Zjistil jsem například, že syn dlouhodobě užívá (nebo užíval) léky, které mají zásadní vliv na vývoj dítěte. K rozhodování o této významné záležitosti jsem nejenže nebyl přizván, ale dokonce mi tato skutečnost byla matkou nezletilého doslova zatajována až do okamžiku, kdy jsem ji zjistil sám.

Proč se domnívám, že se jedná o významné záležitosti. Pátráním jsem zjistil, že syn již několik let užívá lék pod obchodní značkou Ritalin. Jedná se o lék, který není ve volném prodeji, musí být na předpis lékaře a předepisuje jej dětský psychiatr.

Dle příbalového letáku z internetu (matka jej nedodala ani po té, co jsem užívání léku sám odhalil) a dalších zdrojů, jsem se dočetl, že se jedná o Methylfenidát, který patří do skupiny psychotropních látek a je příbuzný amfetaminům. Z dostupných informací vyplývá, že účelem Ritalinu je působit na mozek, ve kterém zvyšuje hladinu dopaminu, jehož důsledkem je vyvolání změn v chování jedince. Mezi tyto

změny patří i např.: nechutenství, problémy se spánkem, deprese, podrážděnost, motorické tiky, třesavka a v neposlední řadě halucinace (až v 5% případů). Sám výrobce v příbalovém letáku Ritalinu uvádí, cituji:

*Váš lékař provede před zahájením léčby, při každé změně dávky a dále nejméně každých 6 měsíců nebo při každé návštěvě různá vyšetření, aby ověřil, že je methylfenidát stále **přijatelně bezpečný** a **přínosný**.*

Nejsem sice lékař, ani odborník v této problematice, ale fakt, že sám výrobce uvádí termín „**přijatelně bezpečný**“ ve mne vyvolává dojem, že se nejedná o běžnou léčebnou záležitost. Dále také příbalový leták uvádí, cituji:

Dlouhodobé zneužívání methylfenidátu může vést k významné toleranci, psychologické závislosti, abnormálnímu chování, psychotickým epizodám.

Ritalin je také obecně znám u studentů, kteří jej zneužívají, jako dostupnější náhražku za amfetaminové narkotikum známá pod názvem Speed.

Z výše popsaného se domnívám, že matka [REDAKCE] nejen neměla právo zatajovat užívání výše popsaného léku Ritalin (methylfenidát), ale že minimálně dle morálních norem (mám za to, že i dle platných právních norem) měla za povinnost se mnou konzultovat dlouhodobé užívání takového léku, což se zřejmým úmyslem neučinila.

Dalším problém vzniká při výkonu práv a povinností mne, jako otce, v péči o rozumový vývoj [REDAKCE]. Matka [REDAKCE] mi neposkytuje vůbec žádné organizační informace týkající se školní docházky, výuky a domácích úkolů a informace, které sděluje [REDAKCE], jsou buď protichůdné, nebo pro [REDAKCE] nesrozumitelné. Jinak si nedovedu vysvětlit situaci, kdy [REDAKCE] neví, zda si k návštěvě u mne může vzít učení a úkoly zadané ve škole, nebo nesmí.

Občas si úkoly přivezl a společně jsme je vypracovali, ale jindy na můj dotaz týkající se úkolů sděluje, že neví, zda s tím jeho matka má, nebo nemá problém. Prý se na [REDAKCE] několikrát zlobila ohledně úkolů, které dělal u mne. Údajně, podle sdělení [REDAKCE], se učit a vypracovávat úkoly musí sám a nikdo mu je prý nedozoruje. Jelikož jeho matka mne nezapojuje vůbec do ničeho, natož do školního prospěchu [REDAKCE], tak musím vycházet jen z informací od [REDAKCE], případně od jeho učitelky.

Přesto, že problematika sdílení učení a domácích úkolů není tak kvalitně zdokumentována a průkazně doložitelná v porovnání s výše popsaným zatajováním informací, domnívám se, že by ji měl soud také zohlednit ve svém výroku, jelikož význam bude narůstat v okamžiku, kdy [REDAKCE] bude mít více učitelů. Nedomnívám se, že je v zájmu nezletilého ponechávat tuto oblast neupravenou rozsudkem a tudíž na nesrozumitelném postoji matky. Takovou nejistotu osobně považuji za jev mající výrazně negativní vliv na psychiku [REDAKCE] i na řádný rozvoj jeho osobnosti. Mám za to, že pokud by problematiku sdílení učení a úkolů jednoznačně upravoval rozsudek, tak to vnese alespoň trochu jistoty a klidu do vztahu mezi matkou a [REDAKCE].

3. Nezletilý [REDAKCE] si přeje častější návštěvy u otce

Můj syn projevil zájem trávit více času se mnou, než tomu je v současné době. Prohlašuje, že u mne se cítí být doma, protože v mé přítomnosti má větší pocit bezpečí a může se mi svěřovat se svými problémy, jež souvisejí s jeho dospíváním. Je mu také prý v mém podání srozumitelné, co je od něj požadováno a očekáváno. Pochopitelně se mu líbí, že se ho maximálně snažím podporovat v jeho zájmech a koníčcích, jako je sport (lezení, plavání, bruslení...) a duševní činnosti (četba, učení, návštěvy kulturních zařízení apod.).

Současně však syn dodává (svými slovy pochopitelně), že má velice silné citové pouto ke svým dvěma mladším sourozencům, kteří s ním a matkou žijí v jedné domácnosti, což já osobně mohu potvrdit

z toho, jak často a v jakých souvislostech o nich mluví. Vzhledem k těmto faktům jsem se synem hledal optimální cestu a dohodli jsme se na řešení, kdy by byl každý víkend u mne a zbytek týdne u matky a sourozenců a o letních prázdninách měsíc u matky a měsíc u mne, abych jej já mohl přihlašovat na letní tábory a jiné aktivity běžné u většiny ostatních dětí v jeho věku vyrůstajících ve standardních rodinných poměrech. ■■■■■ se toto řešení líbilo, vzhledem k tomu, že by tak neztratil dostatečný kontakt se sourozenci, a přitom by se mu rozšířil čas strávený se mnou.

V této souvislosti uvádím, že se plně ztotožňuji s nálezem Ústavního soudu sp. zn. ÚS 2482/13-1 ze dne 26. 5. 2014, který mimo jiné praví:

„... většina dětí je schopna se vyjádřit ke svému budoucímu výchovnému uspořádání již po dosažení věku 10 let. Po dosažení této věkové hranice je nezbytné, nebrání-li tomu zvlášť významné okolnosti, zjistit přání dítěte přímo před soudem....“.

Vzhledem k tomu, že ■■■■■ bylo 10 let v létě roku 2014, mám za to, že jeho názor by neměl být ignorován, a že by soud při rozhodování měl zvážit, do jaké míry má ■■■■■ názor vliv na konečné rozhodnutí o jeho osudu.

■■■■■ zájem o rozšíření času stráveného se mnou zjevně spočívá i ve faktu, že ■■■■■ nerozumí chování jeho matky a je z něj frustrován. Abych uvedl jeden z mnoha případů, na kterém je možné situaci demonstrovat.

■■■■■ od matky dostal před několika lety mobilní telefon. Měl z něj velikou radost i proto, že mi mohl občas zavolat (nesměl jsem mu, dle nařízení matky, hovor přijmout, ale mohl jsem mu zavolat zpět) a navíc měl ■■■■■ možnost na telefonu poslouchat hudbu a rádio, což je to pro něj velice důležité, jelikož ho to psychicky zklidňuje. ■■■■■ byl ale zmatený, když mu jeho matka tento telefon dlouhodobě odebrala, aniž by mu prý uvedla jakýkoli konkrétní důvod.

■■■■■ podle svých slov chápe, když mu třeba já zakážu trávit čas u počítače a sdělím mu, že si to zapříčinil sám tím, že zcela ignoroval své konkrétní předem dohodnuté povinnosti. Vzhledem k tomu, že chápe příčinu, tak napraví své jednání, jež zapříčinilo zákaz. Tím je u mne zákaz zrušen, jelikož ■■■■■ projevil účinnou lítost a napravil příčinu zákazu. Takový přístup je prý pro ■■■■■ srozumitelný a nestresující.

U matky je však prý ■■■■■ frustrován a stresován tím, že mu konkrétní příčinu vůbec nesdělí. Sdělí mu prý většinou jen to, že např. telefon již nedostane, protože zlobil, ale nesdělí mu, v čem konkrétně spočívalo jeho provinění a už vůbec mu neřekne, co má dělat proto, aby se situace neopakovala, případně aby vše mohl napravit. Tato konkrétní situace nakonec dopadla tak, že ■■■■■ telefon nepoužívá již mnoho měsíců (prý asi půl roku, telefon dostane pouze výjimečně, aby mohl zavolat matce, pokud je delší dobu pryč), a přitom ■■■■■ nedokáže zjistit příčinu.

Tento postoj matky se promítá i do dalších záležitostí ■■■■■ ■■■■■ např. dostal k vánocům 2014 tablet a hudbu na CD nosičích, ale místo toho, aby se z dárků radoval, tak začal projevovat obavy, že o dárky nevratně přijde, protože netuší, co má přesně udělat pro to, aby o ně nepřišel. Jeho obavy se velice brzy ukázaly jako opodstatněné. Tablet mu prý matka zabavila ani ne po měsíci a ta CD, která měl nejraději, mu zničila rozlomením. Jako důvod uvedla matka údajně jen to, že ■■■■■ zlobil, ale neuvedla žádný konkrétní skutek.

Desetileté dítě některé záležitosti těžko chápe a já se mu vůbec nedivím. Já jsem starší, mám více zkušeností a také nechápu pohnutky matky ■■■■■. Já navíc ctím jiné morální zásady. Pokud já dám komukoli dar, tak ten předmět napříště považuji za majetek obdarovaného a nedovolil bych si s ním libovolně nakládat, jako bych já měl k darovanému předmětu vlastnická práva.

Pokud já dám [REDAKCE] dar, tak bych osobně považoval za nemorální mu tento dar ničit nebo dlouhodobě zcizit. V případě, že by mne např. nějakou hračkou rušil, tak bych [REDAKCE] požádal, aby svou činnost vykonával v dětském pokojíku a učil bych jej, že já ctím jeho práva na používání jeho věcí a on na oplátku bude ctít a respektovat má práva.

Ničení a dlouhodobé zcizování osobně nepovažuji za morálně neospravedlnitelné a už vůbec ne za výchovné. Za výchovné bych já považoval např. zákaz používání nějaké věci (i darované), ale, na rozdíl od matky, pouze po přesně ohraničenou dobu, jejíž délka by odpovídala rozsahu provinění a [REDAKCE] by samozřejmě musel chápat, čeho se dopustil a jak se tomu má napříště vyvarovat. Nedokážu [REDAKCE] vysvětlit, čeho by se měl dopustit, aby si spravedlivě zasloužil trest zcizení telefonu na neurčitou dobu, která prakticky přesahuje více jak půl roku.

Principiálně stejná situace je vcelku dobře zadokumentována a důkazně doložitelná. Na začátku roku 2013 přišel [REDAKCE] s informací, že mu matka zakázala většinu kroužků, mezi které patřila i angličtina. [REDAKCE] údajně sdělila, že je to trest za to, že je zlobivý, avšak nesdělila, v čem spatřuje tuto údajnou zlobivost. Já jsem takový trest považoval za nevýchovní a doslova absurdní, jelikož docházení na angličtinu já osobně nepovažuji za zábavu [REDAKCE], nýbrž za přípravu [REDAKCE] na budoucí uplatnění.

Osobně se domnívám, že je zcela nevhodné, aby matka trestala [REDAKCE] tím, že mu bude omezovat přístup ke vzdělání. I z tohoto důvodu jsem se obrátil na paní Denisu Hučkovou, viz již zmiňovaný zápis ze dne 20. 3. 2013, který je přiložen jako důkaz a chtěl jsem vědět, co konkrétně [REDAKCE] provedl, že jeho matka použila jako trest omezení [REDAKCE] vzdělávání. Matka [REDAKCE] na tento přímý dotaz, položený během zmíněného jednání, vůbec neodpověděla mě, ani paní Hučkové z oddělení sociálně právní ochrany dětí, a neučinila tak do dnešního dne. Tento údajný trest trvá od roku 2013 doposud.

Mě sice není 10 let jako [REDAKCE], ale přiznám se, že výchovnému působení jeho matky i přes své zkušenosti, také vůbec nerozumím a nejsem schopen [REDAKCE] poradit, jak by se měl chovat, aby nebyl matkou označen za zlobivého. Za takové situace se já osobně nedivím, že se v mé péči cítí [REDAKCE] bezpečněji a klidněji.

Další důvod proč si [REDAKCE] také přeje trávit více času se mnou je fakt, že já se s ním učím, na rozdíl od jeho matky. Jeho matka i v oblasti vzdělávání dodržuje přísnou nekomunikaci, viz výše, takže veškeré informace pocházejí výhradně od [REDAKCE] a jeho učitelky.

Matka [REDAKCE] jednostranně zvolila běžný typ školy, která do systému vzdělávání zařazuje také institut domácích úkolů a počítá se zapojením rodičů do vzdělávání žáků. Matka tenkrát kategoricky odmítla můj návrh na alternativní druh školy, který zohledňuje děti typu [REDAKCE], tj. děti s diagnostikovaným syndromem ADHD. ADHD se projevuje poruchou pozornosti (zjednodušený výklad).

Asi každý odborník na danou problematiku potvrdí, že tyto děti vyžadují mnohem více péče a pozornosti, než jiné děti, protože porucha pozornosti jim ztěžuje proces učení. To je důvod, proč jsem nesouhlasil s přihlášením [REDAKCE] do standardní školy, protože jsem předpokládal, že to bude způsobovat určité problémy. Matka nejenže na mé varování nedbala, ale navíc bohužel [REDAKCE] nevěnuje ani takovou pozornost, jakou mají děti bez syndromu ADHD.

Matka prý zavedla [REDAKCE] režim, ve kterém se [REDAKCE] učí zcela sám bez jakékoli spolupráce s dospělým a matka mu údajně jen podepisuje úkoly. Je sice fakt, že [REDAKCE] projevuje nadprůměrnou inteligenci, takže zatím poměrně dobře zvládá domácí samovzdělávání. Pokud se mu přesto nedaří něco pochopit, tak se s ním učím já. Ale tento stav se však může zhoršit, až [REDAKCE] nastoupí na druhý stupeň základní školy a střední školu, kde nároky na něj kladené pravděpodobně porostou a současná forma domácího samovzdělávání s časově omezeným doučováním se mnou již nebudou dostačující.

Na rozdíl od matky rozhodně nezastávám postoj, že péče o rozumový vývoj ■■■ se omezuje jen na podepisování úkolů a vyzvedávání psychotropní látky Ritalin v lékárně. Samozřejmě nespochybňuji, že podávání tabletek klade na rodiče výrazně menší nároky, než věnovat svůj čas hyperaktivnímu ■■■, ale já osobně bych takový postup nedokázal považovat za hodný starostlivého rodiče. Chápu matku, že má asi velký problém se s ■■■ učit, jelikož je to značně náročné i pro mne s bohatou praxí v oblasti vzdělávání (já působím i jako lektor při vzdělávání dospělých), ale nevidím důvod, proč bych se nemohl já podílet na ■■■ vzdělávání ve větším rozsahu, než mi doposud časově určuje platný rozsudek.

Návrh na řešení současného stavu

Z výše popsaného jsem dovedl osobní závěr, a sice následující. ■■■ byl do péče svěřen jeho matce, která však nejeví ani náznak zájmu o spolupráci se mnou při výchově našeho syna. Matka je zjevně přesvědčena, že já otec mám jen minimální práva podílet se na výchově našeho syna, a že tato práva jsou přesně limitována časovým úsekem definovaným v platném rozsudku, přičemž se matka kromě znění rozsudku v záležitostech práv obou rodičů již neohlíží na žádné společenské ani právní normy chránící zájmy nezletilých.

Já se osobně domnívám, že přístup a chování matky není zcela v zájmu nezletilého ■■■. V rozporu s matkou se domnívám, že já, jako otec, mám rodičovskou odpovědnost, která zakládá mé povinnosti a práva spočívající v péči o dítě, zahrnující zejména péči o jeho zdraví, tělesný, citový, rozumový a mravní vývoj. Nesouhlasím také s matkou v tom, že bych jako rodič měl svá práva a povinnosti zcizeny, nebo kráceny pouze na placení výživného a časově velice úzce omezený styk se svým synem, bez práva ovlivnit jakoukoli významnou záležitost týkající se našeho syna.

Ztotožňuji se zcela se zněním § 865 Občanského zákoníku, cituji: „**Rodičovská odpovědnost náleží stejně oběma rodičům**“,

a také s nálezem Ústavního soudu sp. zn. ÚS 2482/13-1 ze dne 26. 5. 2014, který mimo jiné praví:

„... *Obecné soudy tudíž musí při svém rozhodování o péči rodičů, kteří se rozvádějí nebo ukončili společné soužití, vycházet z premisy, že zájmem dítěte je, aby bylo především v péči obou rodičů...*“

Do určité míry chápu (byť neschvaluji), proč matka ■■■ zaujala tento názor na rozdělení práv a povinností mezi oba rodiče. Matka ■■■ nemá právní vzdělání a je možné, že vůbec nezná právní normy a rozhodnutí této věci týkající se, a to nemluvě o nálezech Ústavního soudu. Laickým přečtením rozsudku, ze kterého vychází, že matka má ■■■ svěřeného po dobu více jak 85% času (v roce 2014 to bylo 312 dnů), tak z poměrové logiky může nabýt dojmu, že je nadřazeným či svrchovaným rodičem ■■■, protože já mám soudem určeným rozsah, který nedosahuje ani 15% času (v roce 2014 to bylo 53 dnů). Člověk bez právního vzdělání by se neubráníl dojmu, že výkon rodičovské odpovědnosti mne, jako otce, byl fakticky výrazně omezen, minimálně z časového hlediska. Když navíc zohledníme, že matka ■■■ během hlavních prázdnin, kdy se nijak neprojevuje faktor školy, má nezletilého 6 týdnů a já pouze 2 týdny, nemluvě o tom, že všechny ostatní prázdniny je pouze u matky, nelze se divit člověku s absencí právní teorie o rovnocennosti, že nabude dojmu, že matka ■■■ je nadřazeným rodičem, a to zcela v souladu s právem.

Jsem přesvědčen, že je v zájmu nezletilého ■■■ upravit jeho styk se mnou, a to způsobem rozšíření kontaktu mezi mnou a synem, protože to nejen splní přání a zájem nezletilého, ale také přiblíží faktický stav věci teoretické rovině rodinného práva. Nedomnívám se, že by bylo v praxi reálné dosáhnout stavu popsaného v zákoně, kdy by rodičovská odpovědnost náležela stejně oběma rodičům. Matka ■■■ toto odmítá, a dokud nezmění svůj postoj, tak není fakticky v silách společnosti s tím příliš mnoho učinit.

Jsem přesvědčen, že mnou navrhovaná úprava rozsudku může alespoň z části poměry nezletilého ■■■ přiblížit jeho právu na péči obou rodičů. I přes navrhované rozšíření styku bude ■■■ svěřen do péče matky po delší dobu, než v mém případě, ale současný obrovský nepoměr bude částečně narovnan. Navíc matka neprojevuje zájem aktivně se podílet na vzdělávání ■■■. Oproti tomu já bych se rád do jeho vzdělávání

zapojil více, než mi časově dovoluje současný rozsudek. Navrhovaný rozsudek by také umožnil [REDACTED] v době prázdnin vykonávat aktivity odpovídající jeho věku (tábory apod.). Proto navrhuji tento

ROZSUDEK

Otec je oprávněn stýkat se s nezletilým [REDACTED], nar. [REDACTED]:

- každý víkend v roce v době od pátku 17:00 hodin do neděle do 17:00 hodin,
- v době vánočních prázdnin v každém roce od 27. 12. do 1. 1. následujícího roku, přičemž v době vánočních prázdnin platí tento speciální režim,
- v době školních velikonočních prázdnin v každém lichém roce od prvního dne prázdnin od 9:00 hodin do Velikonočního pondělí do 17:00 hodin,
- v době školních jarních prázdnin každý sudý rok od prvního dne prázdnin od 9:00 hodin do posledního dne prázdnin do 17:00 hodin,
- v době školních podzimních prázdnin každý sudý rok od prvního dne prázdnin do 9:00 do posledního dne prázdnin do 17:00 hodin,
- v době školních letních prázdnin po dobu čtyř kalendářních týdnů, které mohou být rozděleny dvakrát po dvou týdnech s tím, že přesný termín otec sdělí matce písemně do 30. 4. daného roku, přičemž v době letních prázdnin platí tento speciální režim.

Otec nezletilého [REDACTED] převezme a po ukončení předá matce v místě bydliště matky, která je povinna nezletilého ke styku řádně připravit.

Oba rodiče jsou povinni v případě, že se styk z vážných důvodů nebude moci realizovat, sdělit tuto skutečnost druhému rodiči do lhůty 24 hodin před započítáním styku.

Oba rodiče jsou povinni bez zbytečného odkladu informovat druhého rodiče o všem podstatném týkající se nezletilého, zejména pokud se jedná o zdravotní stav, užívání léků, lékařské výkony, školní prospěch, úkoly a zadání ze školy a cokoli jiného co má nikoli zanedbatelný vliv na nezletilého. Matka nezletilého [REDACTED] je povinna umožnit [REDACTED] aby si k otci vzal učení a domácí úkoly uložené [REDACTED] k vypracování přes víkend za účelem splnění školních povinností a výuky s otcem.

Oba rodiče jsou povinni vyžádat si souhlas druhého rodiče, dříve, než rozhodnout v záležitosti, která je pro [REDACTED] významná, zejména pokud jde o dlouhodobé užívání léků, léčebné výkony, které snesou odkladu, rozhodování o volbě vzdělání, účasti na zájmových kroužcích nebo pracovního uplatnění. V případě, že oba rodiče nenaleznou shodu, obrátí se na soud.

Oba rodiče nebudou [REDACTED] bránit v používání mobilního telefonu za účelem kontaktu s druhým rodičem a přístupu k internetu za účelem přípravy do školy.

Pokud jeden z rodičů [REDACTED] daruje nějaký movitý předmět, bude druhý rodič respektovat, že je to předmět náležící [REDACTED] a tento předmět mu může odebrat pouze se souhlasem toho rodiče, který mu jej daroval.

Navrhované důkazy:

1. Výslech nezletilého [REDACTED] za účelem zjištění jeho názoru na jeho budoucnost
2. Výslech matky [REDACTED] za účelem zjištění používaných výchovných metod vůči nezletilému [REDACTED]
3. Zápis z jednání na Magistrátě města Jablonce nad Nisou ze dne 20. 3. 2013 týkající se poskytování informací a spolupráci při výchově nezletilého

.....

[REDACTED]